

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΠΟΥΤΕΡΦΛΑΗ

Δράμα λυρικόν εις πράξεις 5

Μελοποιηθὲν ὑπὸ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΟΥΤΣΙΝΙ

ΤΥΠΟΙΣ
ΧΑΡ. & ΑΝΔΡ. ΣΑΡΡΗ
20 ΟΔΟΣ ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 20
ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Πίγκερτον, τοποτηρητής ἐπὶ τῆς κανονιοφόρου «Λίνσκον».

Μπούτερφλαη, Δεσποινὶς Ἰαπωνίς

Σουσούκη, ὑπηρέτρια

Κάτη Πίγκερτον, Σύζυγος τοῦ πλοιάρχου

Σαρπλές, Πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς

Γκόρου, Μεσίτης

Γιαμαδόρη, Ἰάπων πρίγκηψ

Μπούζη, θεῖος τῆς Μπούτερφλαη

Γιασουκίδης

Εἰς ἐπιμελητῆς

Εἰς ἀξιωματικὸς

Ἡ μήτηρ τῆς Μπούτερφλαη

Ἡ ἐξαδέλχη τῆς »

Ἡ θεία τῆς »

Συγγενεῖς, φίλοι, φίλαι τῆς Μπούτερφλαη καὶ ὑπηρέται

Ἡ σκηνὴ ὑποτίθεται ἐν Ναγκασάκη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ ἐκ δεξιῶν κήπον, ἐξ ἀριστερῶν οἰκίαν, εἰς τὸ βάθος τὸν κήπον τῆς Ναγκασάκης καὶ ὄφεισειδῆ ὄδον ἐνομένου μένου διὰ γεφύρας μετὰ τοῦ κήπου).

Ὁ Ἀμερικανὸς Φ. Β. Πίγκερτον τοποτηρητῆς ἐπὶ τῆς κανονιοφόρου «Λίνσκον» πολεμικοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ναγκασάκην καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀντιστῆ κατὰ τοῦ ἔρωτος ὃν τῷ ἐνέπνευσεν ἡ καλλονὴ τῆς Μπούτερφλαη ἀποφασίζει νὰ τὴν νυμφεύβῃ. Ὅπερ καὶ καταρθώνει τῇ βοηθείᾳ τοῦ προξένου καὶ τοῦ μεσίτου Γκόρου.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ὄλων τῶν ἐν τῷ γάμῳ προσκεκλημένων, ἡ νεόνυμφος διὰ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸν σύζυγόν της τὸν τρυφερόν ἔρωτά της τῷ λέγει ὅτι ἀρνεῖται ἕλας τὰς θρησκευτικὰς ἀρχὰς τῆς οἰκογενείας της, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐννοεῖ νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν ὃν καὶ ὁ σύζυγός της λατρεύει.

Τοῦτο ἐξοργίζει τὸν θεῖον της ὅστις τὴν καταραταί.

Ἀμα νυκτώσῃ εἰ νεόνυμφοι ἐν ἐρωτικῇ ἐκστάσει εἰσέρχονται ἐν τῷ νυμφικῷ των θαλάμῳ, ἄδοντες.

Ἀ σμ. 1. Duetto

Πίγκερτον

Κόρη σὸ ἐλέμμα ποῦχεις τὴ μαγεῖα

τώρα εἶσαι πιά δική μου

Στὰ κάτασπρα ὄλη σὰν κρίνος

τρελλαίναν τὰ ξέπλεκα μαῦρα μαλλιὰ σου ριγμένα

Μπούτερφλαη

Στόλόχρυσο μοιάζω φεγγάρι

τώρα το στολίδι τῆς νύχτας

ποῦ σχίζει τὰ οὐράνια πελάγη γοργὰ

Πίγκερτον

Καὶ παίρνει τὸ νοῦ μας

Μπούτερφλαη

Καὶ τὴν φέρνει

μὲς τόλόχρυσο πέπλο μακρυὰ

ἐπάνω στὰ οὐράνια βασίλεια πέρα

Πίγκερτον

Λογάκια γλυκὰ τῆς ἀγάπης

γιατί δὲν μοῦ εἶπες ἀκόμη
Λογάκια δὲν ξέρει γλυκὰ τὸ φεγγάρι· γιατὸ δὲν μιλεῖ.

Μπούτερφλαη

Πολλά... Μὰ νὰρχίση φοβάται
μὴ πέση μπροστά σου νεκρό

Πίγκερτον

Ὅχι ἢ ἀγάπη ποτὲ δὲν σκοτώνει μὰ ἀνασταίνει
καὶ σκορπίζει μιὰ λάμψη μαγεμμένη
ὡς τὰ δικά σου τὰ ὠραῖα μάτια τώρα.

Τέλος τῆς Α' Πράξεως

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ ἐσωτερικὸν οἰκίας ἐχούσης θύραν ἐκ δεξιῶν
καὶ ἐτέραν ἐξ ἀριστερῶν. Ἐν τῇ μέσῳ (paravant), ἀριστερὰ
κλίμαξ, ἐκ δεξιῶν μέγα ἀνοιγμα κεκλεισμένον ὑπὸ παρα-
πετασμάτων καὶ πρὸς ἀριστερὰ ἀγαλμα τοῦ Βούδα).

Τρία παρῆλθον εἴη ἀπὸ τοῦ γάμου τοῦ Πίγκερτον.

Αἰρωμένης τῆς αὐλαίας ἢ Σουζούκη ἀφοσιωμένη ὑπηρέτρια τῆς
Μπούτερφλαη, προσεύχεται πρὸ τοῦ Βούδα, ὅπότεν ἡ κυρία τῆς
τὴν ἐρωτᾷ, ἐὰν μένουσιν ἀκόμη ἐν τῇ ταμείῳ των χρήματα, καθότι
ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοιαρχοῦ οὐδαμῶθεν ἔλαβον λεπτόν.

Καί ὅπιν ἡ δύστηνος γυνὴ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ συζύγου τῆς· κλαίει
καὶ ὀδύρεται διὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του, ἂν καὶ ἐλπίζει πάντοτε
ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ.

Ἄσμα.

Μιὰν αὐγὴν δὲ ἰδοῦμε
στῆς θάλασσας τὴν ἄκρη
μιὰ γραμμὴ τοῦ καπνοῦ νὰ θγαίνῃ.
Σὲ λίγο νὰ τὸ καρὰθι
τὸ καρὰθι τᾶσπρο μπαίνει στὸ λιμάνι
Ἄκου τὸ κανόνι.
Νὰ το νὰ πᾶ ἀράζει
ἐγὼ δὲν τρέχω κάτω.
Ἐδῶ προμένω, στοῦ λόφου τὴν
ἄκρη κρυμμένη
Προσμένω πολὺ ὥρα, χωρὶς νὰ
νοιώθω καθόλου κόπο
Νὰ κάτι ξεχωρίζει μὲς τὸν κόσμο

τοσοῦλι πραιμματάκι

ἔδωθε νὰ γυρίζῃ.

Ποιὸς νὰ ἦνε ;... Εἶν' αὐτὸς

Καὶ μόλις ἔδω' φθάσῃ, τί θὰ πῆ ;

τί θὰ πῆ ;

Ματρευτὴ Μπούτερφλαη

θὰ μοῦ φωνάζῃ

Μὰ ἐγὼ μιλιὰ δὲν βγάζω

κρυμμένη τὸν κυττάζω

Γιατὶ φοβοῦμαι μὴ πεθάνῃ

ἀπ' τῆς χαρὰς του

Μὰ ἐκεῖνος θὰ φωνάζῃ δυνατὰ,

γλυκειὰ μοῦ Μπούτερφλαη

λουνοῦδι τῆς Βερθένας

τὰ λόγια ποῦ μοῦ εἶπε

δταν πρωτῶρθε.....

Ὅλα θὰ γίνουσι ὅπως στὰ λέω

Κράτα γιὰ σὲ τὸ φόβο,

ἐγὼ γεμάτη ἐλπίδα προσμένω.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ εἰσέρχεται ὁ Σαρπλὲς ἀκολουθούμενος
ὑπὸ τοῦ Γκόβου. Ἡ Μπούτερφλαη ὑποδέχεται εὐμενῶς τὸν πρῶτον
ἀλλὰ δυσθυμεῖ κατὰ τοῦ δευτέρου, ὅστις ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τοῦ
συζύγου τῆς, ἐτόλμησε νὰ τῆς προτείνῃ νὰ ὑπανδρευθῇ μετὰ τοῦ
Γιαμαδόρου.

Κατὰ τὸ δίστημα τῆς συνομιλίας των, ὁ Σαρπλὲς τῇ ἀναγ-
γέλει ὅτι ἔχει ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Πίγκερτον. Ἡ ταλαίπωρος γυ-
νὴ ἐμψυχούται, γίνεται εὐθυμος καὶ παρακαλεῖ τὸν πρόξενον ὅπως
τῇ ἀναγνώσῃ τὸ περιεχόμενον. Αἰφνης εἰσέρχεται ὁ Γιαμαδόρος
ὅστις ὑποκλινόμενος πρὸ τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ζητεῖ ἐπίσημως τὴν
χεῖρα τῆς, ἐκεῖνη δὲ μὲς τὸν ἀποπέμπει.

Ὁ Σαρπλὲς ἄρχεται ἀναγινώσκων τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν,
πρὶν δὲ φθάσῃ εἰς τὴν παράγραφον ἐνθα ὁ πλοίαρχος λέγει ὅτι
δὲν θὰ ἐπανέλθῃ πλέον, ὁ πρόξενος μεταβαλλὼν ὕφος συμβουλεύει
τὴν Μπούτερφλαη ἵνα δεχθῇ τὴν χεῖρα τοῦ Γιαμαδόρου, ἐννοή-
σασα ἀμέσως ἐκείνη τὰ πάντα λιποθυμεῖ, ὁ Σαρπλὲς τὴν ὑποστη-
ρίσει. Μετ' ὀλίγον ἡ δυστυχὴς ἀναλαμβάνει τὰς αἰσθήσεις τῆς,
ἐγείρεται εἰσέρχεται δρομέως ἐν τῇ πρὸς τὰ ἀριστερὰ δωματίῳ
καὶ ἐξέρχεται κρατοῦσα θριαμβευτικῶς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς δρέ-
φος ὅπερ δεικνύει τῇ προξένῳ.

Λίαν συγκεκνημένος ὁ ἀμερικανὸς τὴν ἐρωτᾷ ἐὰν ὁ Πίγκερ-
τον ἔχει γνῶσιν τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου του· ἐκείνη δὲ τῷ

ἀπαντᾷ ὅτι ἐγεννήθη ἅμα τῇ ἀναχωρήσει του. Ὁ Σαρπλὲς οὐτινος αὐξάνει ἢ συγκίνησις λαμβάνει τὸ θρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας του, τὸ ἀσπάζεται, ὑπόσχηται ὅτι θὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν Πίγκερτον καὶ ἀπομακρύνεται. Σχεδὸν ἀμέσως εἰσέρχεται ἡ Σουζούκη σύρουσα τὸν Γκόρυ, ὅτι ἰδοῦσα ἡ Μπουτερφλάη ἐπιτίθεται ἵνα τὸν φονεύσῃ· ἡ ὑπηρέτρια ὅμως μεσολαβήσασα τὸν σώζει. Ὁ Γκόρυ φεύγει δρομέως καὶ ἡ Σουζούκη λαβοῦσα τὸ θρέφος εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον.

Αἴφνης ἀκούεται κρύτος τηλεβόλου, σημεῖον ὅτι πολεμικὸν πλοῖον εἰσέρχεται ἐν τῷ λιμένι. Ἡ νεαρὰ γυνὴ σπεύδει εἰς τὸν ἐξώστην καὶ διὰ τηλεσκοπίου διακρίνει ἀμερικανικὴν σημαίαν, ἀναγινώσκει δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου «Ἀβραὰμ Λίνκολν».

Ἐξαλλος χαρᾶς φωνάζει: «ἐπιστρέφει! ἐπιστρέφει! ἐπιστρέφει! ἔλοι μὲ ἡπάτων λέγοντες νὰ χάσω πᾶσαν περὶ αὐτοῦ ἐλπίδα» καὶ ἀναλύεται εἰς δάκρυα. Παρουσιάζεται ἡ ὑπηρέτρια τῆς. πρὸς ἣν διατάττει νὰ φέρῃ ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀνθῶν καὶ νὰ στολίσῃ τὴν οἰκίαν, ἡ ὑπηρέτρια ὑπακούει καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανέρχεται μὲ τοὺς βραχιόνας πλήρης ἀνθῶν, κατόπιν, τῇ διαταγῇ τῆς κυρίας τῆς φέρει τὸ θρέφος, καὶ ἄρχεται νὰ ἐνδύῃ τὴν Μπουτερφλάη. Εἶναι νύξ, τὰ παραπετάσματα εἶναι κλειστά, ἡ Μπουτερφλάη καὶ τὸ θρέφος ἡσυχάζουν.

Τέλος τῆς Β'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

[Ἡ σκηνὴ ὡς ἐν πρώτῃ πράξει.—Νύξ]

Αἰρομένης τῆς αὐλαίας ἐνῶ αἱ ἐν τῷ οἴκῳ κοιμῶνται, ἀκούονται φωναὶ ναυτῶν. Ἡ ὑπηρέτρια ἐξυπνᾷ καὶ παρακαλεῖ τὴν κυρίαν τὸς ν' ἀναπαυθῇ εἰς τὸ δωμάτιον τῆς, ἡ Μπουτερφλάη ἐνδίδει καὶ παραλαβοῦσα τὸ τέκνον τῆς ἀναβαίνει τὴν κλίμακα καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν κοίτωνά τῆς. Μετ' ὀλίγον κτυποῦσι τὴν θύραν ἡ Σουζούκη ἀνοίγει καὶ ἰδοῦσα τὸν Πίγκερτον καὶ τὸν Σαρπλὲς μένει ὡς ἡλιθία. Οἱ νεοελθόντες τῇ συνιστῶσι σιωπῆν.

Καθ' ἣν στιγμήν ὅμως ἡ ὑπηρέτρια προτίθεται νὰ σπέυση καὶ εἰδοποιήσῃ τὴν κυρίαν τῆς, αἱ δύο ἀμερικανοὶ παρατηροῦσι γυναῖκαν τινὰ ἥτις τοὺς κατασκυπέει ἐν τῷ προσώπῳ δὲ τῆς ἐν λόγῳ γυναικὸς ὁ Πίγκερτον ἀναγνώριζει τὴν ἰδίαν του νόμιμον σύζυγον καὶ ἱλιγγυᾷ, ἡ δυστυχὴς ὑπηρέτρια μαθοῦσα ὅτι ὁ σύζυγος τῆς κυρίας τῆς ἐνουμφεύθη ἐκ δευτέρου νομίμως εἰς τὴν πατρίδα του γίνεται ὡς παράφρων. Ὁ Πίγκερτον μετανοεῖ ἀλλ' ἄργά διὰ τὸ ἐγκλημα ὑπερ ἕκαμε, ἐξαπατήσας ὡραίαν κόρην καὶ

πιστὴν σύζυγον, καὶ ὑπὸ τὸ ἄχθος τῆς λύπης καὶ τῶν τύψεων ἀπομακρύνεται.

Ἄσμα

Ναὶ τώρα μόνο βλέπω
τὸ λάθος ποῦ ἔχω κάμει
καὶ νοιώθω μὲ τὴν τύψη θὰ ζήσω
ἡσυχία δὲν θὰ βρῶ

Ἄντιο τρελλὴ φωνηὰ
ποῦ σ' ἐστόλιζε ἡ χαρὰ.
Φάντασμα πάντα τῇ μορφῇ τῆς
θᾶχω στὰ μάτια μου μπροστά.
Ἄντιο τρελλὴ φωνηὰ
Δὲν ἔχω πειὰ καρδιά
φεύγω, φεύγω μακριὰ.

φεύγω χωρὶς καρδιά.

Ἡ Κάτη πλησιάζει ἡ Μπουτερφλάη ἰδοῦσα αὐτὴν καὶ ἐνοήσασα ἀμέσως ὅτι εἶναι ἀντίζηλός τῆς τρομάζει· πληραφορηθεῖσα μετ' ὀλίγον τὰ καθέκαστα παρὰ τῆς Σουζούκη καὶ Σαρπλὲς λαμβάνει τὸ τέκνον τῆς καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς.

Σκότος βαθύ.

Ἡ Μπουτερφλάη ἀνάπτει λυχνίαν πρὸ τοῦ Βούδα, ρίπτει ὀπισθεν τὸ παραβάν λευκὸν κάλυμμα, λαμβάνει ἐγχειρίδιον οὐτινος ἀσπάζεται τὴν λεπίδα καὶ ἀναγινώσκει τὴν ἐπ' αὐτῆς γεγλυμμένην ρήτραν. «ἡ γενναία καρδιά κάλλιον νὰ ἀποθνήσκῃ ἢ νὰ ἐπιζῇ τῆς ἀτιμίας».

Αἴφνης ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ ἀναφαίνεται ἡ Σουζούκη ὄθοῦσα τὸ θρέφος πρὸς τὴν σκηνήν. Ἡ νεαρὰ μήτηρ τὸ σφίγγει εἰς τὴν καρδίαν τῆς καὶ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ τέκνον τῆς. λέγει ὅτι ἀποθνήσκει δι' αὐτὸ τὸ θρέφος διὰ νὰ μὴν εἶνε ἀτιμασμένο καὶ ὅταν ἔλθῃ εἰς ἡλικίαν ἀναγκασθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν μητέρα του» καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀνοίγει τὸ παραπέτασμα καὶ τοποθετεῖ τὸ θρέφος ἐν τῷ κήπῳ. Φωτεινὴ ἀκτίς εἰσέρχεται ἐν τῷ δωματίῳ καὶ κλείει πάλιν τὸ παραπέτασμα.—(Σκότος).—Λαμβάνει τὸ ἐγχειρίδιον καὶ διευθύνεται ὀπισθεν τοῦ διαφράγματος (paravant).

Ἀκούεται αἴφνης ἡ φωνὴ τοῦ Πίγκερτον ἔξωθεν. Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἀναφαίνεται κλονομένη· προχωρεῖ μερικὰ βήματα πρὸς τὴν θύραν διὰ νὰ ἀνοίξῃ καὶ πίπτει νεκρά.

Τ Ε Λ Ο Σ